

KATEDRA GERMANISTIKY
Posudek na bakalářskou práci

Autor: Eva Kajzarová

Titul (česky/německy – anglicky):

Das semantische Feld Dummheit und Klugheit in der deutschen und tschechischen Phraseologie

The Semantic Field Stupidity and Cleverness in the German and Czech Phraseology

Oponent: Mgr. Michaela Kaňovská, Ph.D.

Hodnotící kritéria	% podíl na celkové známce	hodnocení
Téma:	5%	1
Metodologie:	20%	1
Vytvoření korpusu a jeho analýza:	20%	2
Použití odborné literatury:	20%	1,3
Struktura a forma:	20%	2,7
Bibliografický aparát:	15%	2,3
Celková známka před obhajobou:		1,795

Témata pro obhajobu, průběh obhajoby:

1. Na s. 13 jsou uvedena nejdůležitější díla o německé frazeologii. Údaje (název, rok vydání) ale nejsou úplné.

2. Diplomandka považuje kontrastivní frazeologii za zkoumání frazémů z pragmatického hlediska (s. 21). Proč? Co všechno zahrnuje pragmatický přístup ke zkoumání frazeologie?

3. Nesrozumitelnost některých formulací, např. charakteristika částečné ekvivalence a jejího prvního typu (záměny komponentů) na s. 24.

4. K bibliografickému aparátu: (a) Dělení na primární a sekundární literaturu. (b) Zkratka D odkazuje na slovník Duden 11 (s. 54), netýká se to ale odkazů D723 (s. 29), G6 (s. 32) aj. Co znamenají tyto odkazy?

5. Typ ekvivalence je určen podle nejbližší varianty. Pokud jsou ale jako ekvivalenty uvedeny dva různé frazémy, měl by být v příp. odlišností typ ekvivalence určen pro každý z nich. Např. *mit dem Dummebeutel geschlagen sein* (s. 29) – *mít to vykradený* je čistě sémantická ekvivalence, ale jaký ekvivalent je *být praštěnej (polenem)*?

6. K typům ekvivalence (upřesnění / doplnění):

Kap. 4.1 (s. 29nn), č. 1, 4, 9 (srov. 2) a 16 (částečné idiomy se slovesem *sein/být*), 26, 27.

Kap. 4.2, č. 1, 2, 3, 5, 9, 11.

Kap. 4.3, č. 3.

kap. 4.4, č. 6, 8; Kap. 4.4.1, č. 4.

Kap. 4.5: adjektivum *dumm* ap. je součástí přirovnání (tertium comparationis, srov. Burger 2007: 47), je tedy třeba je při určování typu ekvivalence zohlednit (srov. oproti ekvivalentům ve tvaru přirovnání např. č. 3; u č. 13 navíc *blökt – bučí*).

Kap. 4.5.1, č. 1-3: srov. české frazémy v SČFI 4, Výrazy větné (2009), zvláště ty, které jsou v sémantickém rejstříku pod heslem „být hloupý“ i „být neobratný/nešikovný“.

7. Proč je někde uvedeny dvě příkladové věty (i se stejným frazémem), jinde (převážně) jen pro každý jazyk jedna? Někdy také příklad chybí (např. s. 35 / č. 22 čes. př.). V příkladových větách by měl být použit celý frazém, nejen idiomatizovaný prvek (jako např. s. 34, č. 16, s. 42, č. 5, s. 45, č. 3, vždy čes. př., také s. 53, č. 1, druhý čes. př.).

8. Proč je skupina zvolání vyjadřujících údiv nad něčí naivitou nebo hloupostí označena za „neutrální kategorii“ (s. 56)?

Cítí-li konzultant či oponent potřebu vyjádřit se k práci či k průběhu obhajoby verbálně, nechť tak prosím učiní zde (příp. na přiloženém archu)

Podpis oponenta (jen v tištěné verzi):